

Nr 380.

Av herr **Sundström** i Skövde **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 301, med förslag till lag om hyresreglering m. m.

Uti § 14 i Förslag till lag om hyresreglering m. m. föreslås bl. a. att »hyresnämnd utgöres av ordförande och två ledamöter».

Att nämnden fått ett så begränsat antal ledamöter torde ha sin grund i önskvärdheten att dels göra organet så smidigt som möjligt, dels nedbringa kostnaderna för nämndens arbetsuppgifter. I och för sig äro dessa strävanden lofvärda förutsatt att de ej verka hämmande på effektiviteten i nämndens betydelsefulla och ytterst grannliga arbete. Förutsättningen för att denna nämnd, som får domstols karaktär, skall kunna fylla sin uppgift är nämligen att de båda intresserade parterna bli såväl kvantitativt som kvalitativt lika representerade. Kunde man förutsätta, att när allenast två skola väljas båda voro fullt jämbördiga i fråga om kvalifikationer kunde en anordning med tremannanämnd accepteras. Med de mångskiftande förhållanden, som äro rådande ute i de berörda kommunerna, har man knappast anledning förutsätta att detta genomgående skall bli fallet. Att den ena eller andra intresseparten kan komma att dominera har man all anledning att räkna med i ett stort antal fall. En utökning av nämndens ledamöter till fem kan givetvis inte helt eliminera den ojämnhet i representationen som ovan berörts, men otvivelaktigt kommer en sådan utökning att åstadkomma ökad balans mellan de stridiga intressena.

En avgjord olägenhet med begränsningen till två valda ledamöter är den omständigheten att hyresgästernas representant måste avträda, när frågor om hyresreglering av lägenhet för förvärvsverksamhet skola behandlas. Vid en utvidgning till fyra valda och lika antal suppleanter kan detta intresse liksom även andra skiftande hyresmarknadsintressen på ett helt annat sätt bli företrätt i nämnden liksom även fastighetsägarintresset kan få en fylligare representation. Man kan inte heller bortse från svårigheten att få en lämplig person, som är villig att ensam påtaga sig ansvaret att företräda den mångfald av klienter, som komma att söka nämndens medverkan i slitning av hyrestvisterna. Man får nämligen inte glömma, att nämnden jämväl skall tjänstgöra som sådan medlingsnämnd, som omförmäles i lagen den 22 juni 1939.

Beträffande kostnaderna för nämndens utökning skola dessa givetvis inte förringas. Men om man genom denna besparing skulle vedervåga nämndens

effektivitet torde ingen kommun, även om den ensam skall svara för kostnaderna, vilket torde vara oriktigt, tveka att ikläda sig de ökade kostnader en utökning i antydd riktning skulle medföra.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i § 14 i Förslag till lag om hyresreglering (Kungl. Maj:ts prop. nr 301) att hyresnämnd utgöres av ordförande och fyra ledamöter jämte lika antal suppleanter.

Stockholm den 27 maj 1942.

Walter Sundström,
Skövde.

Göta Rosén.

J. A. Persson,
Tidaholm.

David Hall.